

تحصن در حمایت از مبارزات کارگران، دانشجویان، معلمان و خلقهای تحت ستم و در اعتراض به دستگیریهای اعتراضات اخیر

تحصن کارگران کارخانه کشمیر. جمعی از کارگران کارخانه کشمیر کرمانشاه با تجمع در مقابل سازمان صنایع و معادن استان کرمانشاه نسبت به عدم پرداخت حقوق معوقه خود معترض شدند. به گزارش خبر نگاری دانشجویان ایران (ایسنا)، در این تجمع حدود ۱۰۰ نفر از کارگران کارخانه کشمیر حضور داشتند که برخی از آنان از ۷ تا ۹ ماه حقوق دریافت نکرده بودند. مسئولان نیروی انتظامی با حضور در میان تجمع کنندگان با بیان این که «تجمع شما غیر قانونی و به ضرر شماست» خواستار متفرق شدن تجمع کنندگان شده، قول حل مشکلات کارگران تا دو هفته آینده از سوی مسئولان را دادند.

تحصن کارگران شهرک صنعتی گناباد. بیش از ۲۵۰ تن از کارگران کارخانه های شهرک صنعتی گناباد در اعتراض به تعطیلی واحدهای تولیدی این شهرک در برابر اداره کار این شهرستان دست به تجمع و تحصن زدند. پس از آن که فرماندار گناباد و مسئول خانه صنعت و معادن این شهر در جمع کارگران حاضر شده و قول مساعد دادند مسئله را پی گیری کنند، کارگران به تحصن خود پایان دادند. تجمع اعتراضی آمیز کارگران کوره پز خانه محمود آباد.

جمعی از معلمان استانهای مختلف کشور با تجمع در دفتر مرکزی پست استان مطالبات خود را به شکل مکتوب به مجلس و سایر نهادهای مسئول دولتی ارسال کردند. معلمان ضمن آن که با این اقدام سمبلیک، بار دیگر مطالبات خود را یاد آوری کردند، متذکر شدند چنانچه تا پایان شهریور ماه، به خواست های آنان رسیدگی نشود، روز ۱۳ مهر دست به یک تحصن سراسری خواهند زد.

نامه سرگشاده انجمن اسلامی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران به قاضی مرتضوی. ابراز نگرانی روسای دانشگاه های اصفهان از ادامه اعتصاب غذای چند تن از دانشجویان این دانشگاه. یزد، نزدیک به ۳۰۰ تن از دانشجویان دانشگاه یزد، در اعتراض به سیاست های فرهنگی مسئولین و مداخله نهادها و عناصر وابسته به رژیم در امور فرهنگی این دانشگاه، از صبح روز دو شنبه ۵ خرداد، با شعار دانشجوی جاسوس نمی خواهد و مافیائی اخراج باید گردد دست به تحصن زدند. حمایت و همبستگی دانشجویان دانشگاه چمران از مبارزات و اعتراضات دانشجویی. ظریفان: ۸۰ دانشجوی بازداشت شده در وقایع اخیر دانشگاه در اختیار وزارت اطلاعات هستند. تحصن نمایندگان (مجلس) جنبش دانشجویی در اعتراض به دستگیری دانشجویان.

دادستان کل کشور: امسال چیزی به عنوان بر گزارى مراسم ۱۸ تیر نخواهیم داشت، ۲۰۰۰ نفر در سراسر کشور در بازداشت هستند.

این اخبار تنها گوشه های کوچکی از مبارزات کارگران، معلمان و دانشجویان را انعکاس میدهد. واقعیت اینست که نظیر این اعتراضات در سراسر کشور هر روزه ادامه دارد، کار به جایی رسیده است که حتی نمایندگان دانشجویان طرفدار رژیم نیز دست به تحض میزنند. سران رژیم دست به تهدید و تخطئه جنبش دانشجویی می زنند. آیت اله ها (این نشانه های خدای سرمایه) تربیت کنندگان دهنمکی ها و الهه کرماها و سعید عسگرها و هزاران اراذل و اوباش دیگر نظیر اینان، دانشجویان این شریف ترین فرزندان زحمتکشان را ارذل و اوباش خطاب میکنند. سران نیروهای سرکوب، قاضی مرتضوی ها و دادستان کل کشور کارگران، معلمان و دانشجویان را با چماق سرکوب تهدید میکنند. جنایت کاران رژیم دانشجویان را در خوابگاهها ی خود مورد ضرب و شتم قرار میدهند و آنانرا به طرز فجیعی به قتل میرسانند. زندانها از فعالین ضد رژیم مملو گشته است.

در چنین شرائطی دیگر شعار هایی نظیر جمهوری اسلامی مرگت فرا رسیده و دانشجوی مبارز حمایت میکنیم تازگی ندارد. واقعیت اینست که نافوس مرگ رژیم جمهوری اسلامی مدتهاست که به صدا در آمده است و کارگران، زحمتکشان و دانشجویان مدتهاست که شعار مرگ بر رژیم جمهوری اسلامی را در ادامه اعتراضات خود فریاد میکنند. زمانی که دهها هزار نفر از مردم تهران و سایر شهرستانها به تظاهرات دانشجویان پیوسته اند. زمانی که کارگران سراسر ایران صدها بار دست به تحصن و اعتصاب و راه پیمائی زده اند. زمانی که کارگران ، معلمان و دانشجویان از اعتراضات یکدیگر حمایت میکنند. و خواست اصلی آنان آزادی به معنای واقعی آن و تامین رفاه و عدالت اجتماعی برای همگان است، شعارهای فوق الذکر، دیگر تاریخ مصرف خود را از دست داده اند.

وظیفه نیروهای انقلابی در شرایط حساس کنونی متمایز کردن خط و مشی انقلابی از خطوط و مشی های رفرمیستی و ارتجاعی است. نیروها و جریاناتی که خود سالیان متمادی در سرکوب مردم نقش داشته اند و یا برای آنان خوش رقصی کرده اند دو ستان مردم نیستند. کسانی که زندان قصر، قزل قلعه، اوین، عادل آباد و صدها زندان دیگر را در طول حکومت ننگین خویش در سراسر کشور بنا نهاده اند نمی توانند آزاد کنندگان زندانیان سیاسی باشند. کسانی که شیوهای «مدرن» شکنجه را از موساد و سیا آموخته و بکار برده اند و هزاران انسان آزادی خواه را در طول نیم قرن حکومت پهلوی به جوخه های اعدام سپرده اند نمیتوانند نابود کنندگان شکنجه و اعدام در ایران باشند. کسانی که تحت نام کار و کارگر، سوسیالیسم و کمونیسم با شعارهای جماعت سلطنت طلب همراه و هم رنگ میشوند و برای آزادی بیانیه صادر میکنند و یا خواهان رفراندم و مجلس موسسان میشوند و از کارگران و زحمتگشان میخواهند که به جای اعتراضات سراسری و قیام مسلحانه دست به امقاوت مدنی)) به سبک گانندی بزنند دوستان پیگیر مردم نیستند.

دوستان پیگیر و واقعی کارگران، زحمتگشان، زنان، معلمان، روشنفکران، دانشجویان، و خلقهای تحت ستم ایران تنها کسانی هستند که مردم را به قدرت واقعی و تاریخی خویش واقف میکنند. دوستان واقعی کارگران کسانی هستند که مطالبات کارگران را در راس منشور و برنامه خویش قرار میدهند، دوستان واقعی مردم کسانی هستند که معتقد دستگاه اداری و نظامی جمهوری اسلامی را با یتی در کلیت آن در هم خورد و نابود کرد. دوستان واقعی مردم کسانی هستند که آزادی، نان، مسکن و عدالت اجتماعی را همزمان تبلیغ میکنند. در یک کلام دوستان واقعی مردم کسانی هستند که خواهان برقراری حاکمیت شورائی کارگران و زحمتگشان هستند.

ما تحصن خود را در حمایت و پشتیبانی از کلیه مبارزات و خواستهای به حق کارگران، معلمان، دانشجویان و خلقهای تحت ستم سراسر ایران بویژه خلق کرد از روز شنبه ۲۸ ژوئن آغاز کرده و همزمان خواهان آزادی کلیه دستگیر شدگان اعتراضات اخیر هستیم.

سرنگون باد جمهوری اسلامی، مرگ بر امپریالیسم
زندانی سیاسی آزاد باید گردد، ترور شکنجه اعدام نابد باید گردد
زنده باد آزادی، زنده باد انقلاب، زنده باد حکومت شورائی، زنده باد سوسیالیسم

زمان و مکان تحصن: شنبه ۲۸ ژوئن ۲۰۰۳، بری دالن ۴، تونل بان نکروسن، لوکال حزب چپ در سوندبی بری

شورای هماهنگی نیروهای چپ و کمونیست در استکهلم
جمعه ۲۷ ژوئن ۲۰۰۳